

відділами, тим самим зменшуючи витрати на можливе дублювання функціоналу та інші витрати, які можуть виникнути в зв'язку з роздробленістю управління підприємством.

У такий шлях, досягаються одразу кілька стратегічних цілей діяльності будь-якого підприємства:

- об'єднання усіх бізнес-процесів під єдиними правилами в рамках єдиної системи. Тобто вся інформація є уніфікованою, синхронізованою та систематизованою, що спрощує процес звітності, аналізу та контролю;

- оперативне та своєчасне отримання керівництвом необхідної інформації про всі процеси діяльності підприємства. Зокрема, це сприяє зниженню рівня бюрократії, створення єдиної інформаційної бази та підвищення здатності швидко адаптуватися до будь-яких макроекономічних та мікроекономічних змін;

- планування діяльності підприємства усіма управлінськими ланками у режимі реального часу. Таким чином, менеджмент має здатність пристосовуватись до реальних потреб підприємства і фокусуватись на їх задоволенні у короткостроковій та довгостроковій перспективах.

Таким чином, впровадження ERP-системи на підприємстві може позитивно вплинути на ефективність діяльності бізнесу, підвищити його конкурентоспроможність і надати керівництву сучасний та зручний інструмент управління.

Список використаних джерел:

1. Bendoly, E.; Jacobs, F.R. (2005). Strategic ERP Extension and Use. Stanford University Press. p. 95. ISBN 9780804750981. Retrieved 9 May 2018.
2. Meer, K.H. (2005). Best Practices in ERP Software Applications. p. 59. ISBN 978-0595345137. Retrieved 9 May 2018.

Завгородня А. Ю., Курінна І. Г.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВА НА ЗАСАДАХ ПІДВИЩЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ

Сучасні умови господарювання, що передбачають активний розвиток ринків, інтеграцію та інтернаціоналізацію спонукають до пошуку вітчизняними підприємствами нових шляхів для підвищення конкурентних позицій на як на вітчизняному, так і на світовому ринках. Посилення економічних позицій, що базується на інноваційному розвитку підприємства є вирішенням комплексних

завдань та системних перетворень на нових ринках. Основою для досягнення інноваційного розвитку організацій виступає інноваційна діяльність підприємства, тобто можливість створювати, ефективно й раціонально використовувати технічні, технологічні, організаційно-економічні та інші новітні розробки та можливості, що створюють інноваційний потенціал.

Проблемами інноваційного розвитку та управління інноваційною діяльністю приділялось досить багато уваги відомими вченими, серед яких: Арєф'єва О., Краснокутська Н., Тарнавська Н., Філіппова С., Чухрай Н., Шилова О., Янковець Т. та інші. Проте недостатньо дослідженою залишається специфіка теоретичних основ управління інноваційним потенціалом як інструментом інноваційного розвитку підприємства за сучасних умов господарювання.

Інноваційний розвиток підприємств є ефективною реакцією та протидією організації на можливі загрози із зовнішнього середовища, що передбачають постійний тиск конкурентів, загрози втратити частину споживачів, безперервне створення нових технологій та продуктів, нестабільність економіки в країні та зміну ситуації на ринках, тобто є засобом для застосування новітніх можливостей, ідей, продуктів чи технологій, що допомагає зберігати або отримувати нові конкурентні переваги [3].

Варто зазначити, що майбутній розвиток інноваційної діяльності підприємств не може відбуватися без зростання інноваційної активності та впровадження системи управління інноваційним потенціалом фірми. При цьому інноваційну діяльність варто розглядати як процес з використання науково-технічного та інтелектуального потенціалу задля створення нових конкурентоспроможних товарів чи послуг [1].

Загалом, інноваційний потенціал підприємства розглядають як певну сукупність існуючих матеріальних та нематеріальних ресурсів організації, які застосовують в процесі реалізації інноваційної діяльності [2]. Саме їх використання сприяє раціоналізації та оптимізації виробничого процесу, дає можливості для впровадження та створення новинки та на її основі досягати стратегічні конкурентні переваги, забезпечуючи стійкий поступальний розвиток організації. Таким чином, інноваційний потенціал поєднує у собі інтеграцію ресурсів та розвиток їх на майбутнє [5].

Враховуючи те, що від наявного інноваційного потенціалу на підприємстві залежить не лише існуючі позиції на ринку, а й вибір подальших стратегій розвитку організації в цілому (адже компанія може обрати або стратегії лідера, розробляючи і впроваджуючи принципово нові інновації, або стратегії

послідовника – йдучи за лідерами ринку) [4], вважаємо за доцільне розширити поняття інноваційного потенціалу підприємства та пропонуємо поєднувати у зазначене поняття не лише усі ресурси для створення новації, а й ефективний менеджмент задля реалізації системи цілей, завдань і місії та можливості підприємства генерувати значну інноваційну активність.

Також варто зазначити, що задля підвищення інноваційного розвитку підприємств в сучасних умовах господарювання на засадах підвищення інноваційного потенціалу, необхідним є подолання слабких ланок, що гальмують розвиток. Серед яких:

1) відсутність єдиної системи оцінювання інноваційного потенціалу підприємств;

2) відсутність комплексних результативних організаційно-економічних механізмів управління;

3) наявність значного ризику від впровадження інновацій на підприємстві через невизначеність результатів;

4) потреба у значному переоснащенні технологічного обладнання більш сучасним, що потребує додаткових капітальних вкладень;

5) відсутність/недостатність фінансування з боку держави наукових і дослідних установ, центрів, інститутів;

б) складність пошуку інвесторів для реалізації інноваційного розвитку.

Отже, інноваційний розвиток підприємства є однією з основних складових довгострокового стратегічного розвитку організації, який має відбуватися на засадах підвищення ефективності інноваційного потенціалу, що має поєднувати наявні ресурси, ефективний менеджмент та можливості підприємства генерувати інноваційну активність. Саме дане забезпечення сприяє раціоналізації та оптимізації виробничого процесу, дає можливості для впровадження та створення новинки та на її основі можливості для досягнення конкурентних переваг.

Список використаних джерел:

1. Ареф'єва О. В. Управління потенціалом розвитку підприємства: монографія / О. В. Ареф'єва, О. В. Коренков. – К.: ГРОТ, 2004.
2. Верхоглядова Н. І. Методичний підхід до визначення інноваційного потенціалу підприємства / Н. І. Верхоглядова, І. О. Каширнікова [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=2458>
3. Ілляшенко С. М. Управління інноваційним розвитком: проблеми концепції, методи: навч. посіб. / С. М. Ілляшенко. – Суми: Університетська книга, 2003. – 278 с.
4. Янковець Т. М. Обґрунтування взаємозв'язку стратегічного управління підприємством й інноваційного його розвитку / Т. М. Янковець // Проблеми науки. – 2009. – № 6. – С. 26–32.

5. Шилова О. Ю. Інноваційний потенціал підприємства: сутність і механізм управління / О. Ю. Шилова, Є. С. Чермошенцева // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2012. – № 1. – С. 220–227.
6. Колісник В. О. Перспективи розвитку інвестиційної діяльності в Україні / В. О. Колісник, І. В. Тімар // Матеріали XIII міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених «Наукові дослідження у Східній Європі». Т. 1. – Вінниця: ТОВ «Нілан-ЛТД», 2017. – С. 117–120.
7. Гринько Т. В. Інноваційний розвиток як складова економічної безпеки сучасного підприємства / Т. В. Гринько, О. С. Максимчук // Сучасні трансформації організаційно-економічного механізму менеджменту та логістики суб'єктів підприємництва в системі економічної безпеки України: Колективна монографія / за заг. ред. Т. В. Гринько. – Дніпро: Біла К. О., 2017. – С. 247–271.

Зайцева А. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ

Інноваційний розвиток будь-якого підприємства, в тому числі можливість забезпечення його інноваційної активності [1–3], передбачає розробку відповідної методики оцінки інноваційної діяльності окремих суб'єктів господарювання.

Методика діагностики рівня інноваційного розвитку, а також потенціалу соціально-економічних систем, на наш погляд, повинна базуватися на принципах системного підходу та комплексності. Системний аналіз дозволяє забезпечити керівництво підприємства інформацією для інтеграції прийнятих рішень як в часі, що обумовлює безперервність рішень, так і в просторі, що передбачає узгодження різних рішень як різними напрямками (виробничий, фінансовий, маркетинговий тощо), так і за рівнями (стратегічний, тактичний, оперативний). Останнє забезпечується принципом комплексності. Комплексна оцінка результатів діяльності являє собою підсумок багатостороннього дослідження сукупності показників, що відображають більшість аспектів господарських процесів, і містить узагальнюючі висновки про результати діяльності системи, які відзначають якісні та кількісні відмінності досягнень даного об'єкта за певний період часу від бази порівняння.

Комплексна оцінка охоплює умови та результати господарської діяльності, її фінансові та нефінансові аспекти, інституційні чинники та умови. Сукупність основних складових оцінки рівня інноваційного потенціалу суб'єкта господарювання можна представити таким чином (рис. 1).